08/03/2019

“Τα εθνικά ζητήματα πρέπει να διευθετηθούν με προσευχή και μετάνοια”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

Ποιμαντορική εγκύκλιο για την έναρξη της περιόδου της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφείμ. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στο νόημα της μετανοίας και αναφέρει ότι είναι επίκαιρο όσο ποτέ. Στο δεύτερο σκέλος της εγκυκλίου αναφέρεται στα φλέγοντα ζητήματα που απασχολούν την εκκλησιαστική επικαιρότητα ενώ για τα εθνικά θέματα τονίζει ότι: “τα εθνικά μας ζητήματα, σοβαρά και επείγοντα να διευθετηθούν με προσευχή και μετάνοια”. Ένα άλλο ζήτημα που είναι ανησυχητικό είναι αυτό του δημογραφικού προβλήματος της χώρας τονίζει ο Σεβασμιώτατος λέγοντας χαρακτηριστικά ότι: ” και το δημογραφικό πρόβλημα είναι αρκούντως ανησυχητικό, διότι, ενώ συρρικνώνεται διαρκώς ο ελληνικός πληθυσμός με τις 300 και πλέον χιλιάδες εκτρώσεις το χρόνο, πληθύνεται το μεταναστευτικό στοιχείο με αλματώδη πρόοδο”.

Αναλυτικά η Ποιμαντορική Εγκύκλιος:

Μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί μέ τόν Κατανυκτικό Ἑσπερινό τῆς

σημερινῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς εἰσερχόμεθα εἰς τό ἱερό καί πνευματικό στάδιο τῶν ἀρετῶν τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἀγωνιστικό στάδιο νηστείας καί προσευχῆς, ἐγρηγόρσεως καί μετανοίας, ἀσκήσεως καί καθάρσεως ἀπό τά πάθη καί τά ἀρρωστήματα τῆς ψυχῆς, φωτισμοῦ καί πνευματικῆς προόδου εἰς τόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

«Ὁ μελίρρυτος ποταμός τῆς σοφίας» ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς ὑποδεικνύει πολλούς δρόμους, οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦν εἰς τήν μετάνοια καί τήν σωτηρία. Ἄς τόν ἀκούσωμε σέ ἁπλῆ γλῶσσα νά μᾶς ὁμιλῇ : «...Μιλούσαμε γιά τή μετάνοια καί λέγαμε πώς ὑπάρχουν πολλοί καί διάφοροι δρόμοι, πού ὁδηγοῦν σ' αὐτήν, γιά νά γίνεται εὔκολη ἡ σωτηρία μας. Γιατί ἐάν ὁ Θεός μᾶς ἔδινε ἕνα δρόμο γιά μετάνοια, θά ἀναβάλαμε καί θά λέγαμε : Δέν μποροῦμε νά τόν ἀκολουθήσουμε αὐτόν τόν δρόμο, δέν μποροῦμε νά σωθοῦμε. Τώρα ὅμως ἀφαιρώντας σου ὁ Θεός αὐτή τή δικαιολογία, δέν σοῦ πρόσφερε ἕναν μόνο δρόμο γιά μετάνοια, οὔτε δύο, οὔτε τρεῖς, ἀλλά πολλούς καί διάφορους, γιά νά σοῦ κάμει εὔκολη τήν ἄνοδο στόν οὐρανό μέ τό πλῆθος τῶν δρόμων.
Καί λέγαμε στήν προηγούμενη ὁμιλία μας ὅτι ἡ μετάνοια εἶναι εὔκολη καί δέν παρουσιάζει καμία δυσκολία. Εἶσαι ἁμαρτωλός; Ἔλα μέσα στήν Ἐκκλησία, πές «ἁμάρτησα» καί ἐξάλειψες τήν ἁμαρτία. Καί φέραμε, μάλιστα, ἀνάμεσά μας τόν Δαβίδ ὡς παράδειγμα ἀνθρώπου, πού ἁμάρτησε καί ἐξάλειψε τήν ἁμαρτία του.
Ὕστερα ὑποδείξαμε δεύτερο δρόμο, τό νά πενθήσεις γιά τήν ἁμαρτία σου. Καί λέγαμε, ἀπαιτεῖται κόπος γι' αὐτό; Δέν χρειάζεται νά πληρώσεις χρήματα, οὔτε νά πεζοπορήσεις, οὔτε κάτι ἄλλο τέτοιο νά κάμεις, παρά μόνο νά πενθήσεις γιά τήν ἁμαρτία σου. Καί φέραμε σάν παράδειγμα ἀπό τή Γραφή τό γεγονός ὅτι ὁ Θεός μεταμελήθηκε καί δέν τιμώρησε τόν Ἀχαάβ, ἐπειδή αὐτός πένθησε καί ἔγινε σκυθρωπός ἀπ' τή στενοχώρια γιά τήν ἁμαρτία του. Ἀκριβῶς αὐτό ἔλεγε καί ὁ Θεός στόν Ἠλία : «Εἶδες πῶς συμπεριφέρθηκε ὁ Ἀχαάβ ἀπέναντί μου, πῶς πένθησε καί μελαγχόλησε; Λοιπόν δέν θά πράξω σύμφωνα μέ τό θυμό μου».

Κατόπιν παρουσιάσαμε καί τρίτο δρόμο γιά μετάνοια καί φέραμε ἀνάμεσά μας ὡς παράδειγμα ἀπ' τή Γραφή τόν Φαρισαῖο καί τόν Τελώνη˙ τόν Φαρισαῖο, πού ἀπ' τήν ὑπερηφάνεια καί τήν ἀλαζονεία του ἔχασε τίς ἀρετές του, καί τόν Τελώνη, πού μέ τήν ταπεινοφροσύνη του κατέβηκε ἀπ' τό Ναό φορτωμένος ἀρετή καί πού, χωρίς καθόλου νά κουρασθῆ, δικαιώθηκε στά μάτια τοῦ Θεοῦ. Κατέθεσε λόγια καί πῆρε πράγματα!

Ἐμπρός λοιπόν, ἄς προχωρήσουμε καί ἄς ὑποδείξουμε καί τέταρτο δρόμο γιά μετάνοια. Ποιός εἶναι αὐτός; Εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ βασίλισσα τῶν ἀρετῶν, πού ἀνυψώνει γρήγορα τούς ἀνθρώπους στίς οὐράνιες ἀψίδες, πού ἀναδεικνύεται ἄριστη συνήγορος μας. Μέγα πράγμα ἡ ἐλεημοσύνη! Γι' αὐτό καί ὁ Σολομών

φώναζε δυνατά : «Μέγα πράγμα ὁ ἄνθρωπος, μά πολύτιμο πράγμα ὁ ἐλεήμονας ἄνθρωπος».

Εἶναι μεγάλα τά φτερά τῆς ἐλεημοσύνης. Διασχίζει τόν ἀέρα, προσπερνᾶ τή σελήνη, ὑπερβαίνει τίς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου, ἀνυψώνεται στίς οὐράνιες ἀψίδες. Ἀλλά οὔτε ἐκεῖ στέκεται, μά ξεπερνᾶ καί τόν οὐρανό, προσπερνᾶ καί τίς τάξεις τῶν Ἀγγέλων καί τούς χορούς τῶν Ἀρχαγγέλων καί ὅλες τίς ἄνω Δυνάμεις, καί στέκεται δίπλα στό Θρόνο τοῦ Βασιλιᾶ...».

«... Καί πολλούς ἄλλους δρόμους γιά μετάνοια θά βρεῖς στή Γραφή. Αὐτή τή μετάνοια κήρυττε πρό Χριστοῦ καί ὁ Ἱερεμίας, ὅταν ἔλεγε : «Μήπως ὅποιος πέφτει δέν σηκώνεται ἤ ὅποιος λαθεύει στό δρόμο του δέν γυρίζει πίσω;». ...Καί γι' αὐτό μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός πολλούς καί διάφορους δρόμους γιά μετάνοια, γιά νά μᾶς ἀφαιρέσει κάθε πρόφαση ραθυμίας. Γιατί, ἄν εἴχαμε μόνο ἕνα δρόμο, δέν θά μπορούσαμε νά μποῦμε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μ' αὐτόν».

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί καί Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί,

Τό μήνυμα τῆς μετανοίας εἶναι ἐπίκαιρο καί ἀναγκαῖο παρά ποτέ. Εἶναι τό ἀπαραίτητο φάρμακο διά μικρούς καί μεγάλους, ἄρχοντες καί ἀρχόμενους , ἄνδρες καί γυναῖκες, νέους καί γέροντες, μονάζοντες καί μονάζουσες, Κληρικούς καί λαϊκούς. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος ὁρίζει ὅτι: «ἔστι μετάνοια τό μηκέτι τά αὐτά ποιεῖν», δηλ. μετάνοια εἶναι νά μήν ἐπαναλαμβάνουμε τά ἴδια σφάλματα. Διότι, κατά τόν Χρυσορρήμονα Ἅγιο, «ὅποιος ἐπιχειρεῖ κάτι τέτοιο, μοιάζει μέ τό σκυλί, πού ξαναγυρίζει στόν ἐμετό του. Μοιάζει ἀκόμη μέ ἐκεῖνον, πού κατά τήν παροιμία χτυπᾶ τήν φωτιά, ἤ μέ τόν ἄλλον, πού προσπαθεῖ νά ἀντλήση νερό μέ τρύπιο πιθάρι. Εἶναι, λοιπόν, ἀνάγκη νά ἀπέχουμε καί ὡς πρός τήν πρᾶξι καί ὡς πρός τήν προαίρεσι ἀπό ὅσα διαπράξαμε. Καί ἀφοῦ ἀπομακρυνθοῦμε, νά χρησιμοποιήσουμε γιά τίς πληγές τά κατάλληλα φάρμακα»(Ε.Π.Ε. 13,316).

«Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη» θά ἔλεγε καί σήμερα ὁ Προφητάναξ Δαβίδ. «Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν Σου, οὐδέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθώς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλά μή παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός» ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνῳδός, τό ἡδύμολπον στόμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ λειτουργική αἴτησις «ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καί τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως» εἶναι ἀνάγκη νά ἀναπέμπεται ἀσιγήτως, μαζί μέ τά ἄλλα αἰτήματα τῆς Θείας Λατρείας, κατά τούς δύσκολους καί δυσχείμερους καιρούς, τούς ὁποίους διανύουμε. Ὁ Ἱερός Κλῆρος καί ὁ Χριστώνυμος Λαός νά εὔχεται ἀκατάπαυστα «ὑπέρ εἰρηνεύσεως καί καταστάσεως τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῶν κατά τόπους

Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν», πού συγκροτοῦν τήν Μίαν, Ἁγίαν , Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ κίνδυνος διασαλεύσεως τῆς εἰρήνης τῆς Κανονικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας, μετά τήν παρά τούς Ἱερούς Κανόνας ἀποκατάστασιν τῶν μερίδων τῶν σχισματικῶν καί τήν εἰς αὐτούς ἀπόδοσιν τῆς Αὐτοκεφαλίας, χωρίς τήν σύμφωνον γνώμην καί συναίνεσιν τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εἶναι μέγιστος καί ἀπροβλέπτων διαστάσεων. Οἱ διωγμοί τῶν Ὀρθοδόξων Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων καί Μοναχῶν τῆς Κανονικῆς ὑπό τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ὀνούφριον Οὐκρανικῆς Εκκλησίας ἐντείνονται καθημερινῶς καί ἀναταραχές καί ἀναστατώσεις παρατηροῦνται εἰς τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα Αὐτῆς. «Ἀπό τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς» (Ματθ.7,16). «Τό δέ καλόν οὐκ ἔστι καλόν, ἐάν μή καλῶς γένηται» (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός). Ἡ ἀληθής μετάνοια ἄς ἐπανορθώσῃ τά μή κανονικῶς γενόμενα. Ἄς ἀποκαταστήσῃ πλήρως τήν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ εἰς τούς κόλπους τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἄς ἀποτρέψῃ τά ἀπευκτέα.

Καί τά τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἄς ρυθμισθοῦν θεοφιλῶς καί θεαρέστως. Ἡ ἐπικειμένη συνταγματική ἀναθεώρησις ἄς μή θίξῃ τά ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντα δίκαια καί συνταγματικά θέσμια καί προνόμια τῆς Ἐκκλησίας μας. Νά ἐξαλειφθῇ δέ παντελῶς ὁ προωθούμενος χαρακτηρισμός τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Κράτους μας ὡς «οὐδετεροθρήσκου», διότι τοιουτοτρόπως προσβάλλεται καί παραθεωρεῖται ἡ Ἑλληνορθόδοξος Παράδοσις καί Κληρονομία μας. Ὁ Ἱερός Κλῆρος νά προστατευθῇ καί νά διασφαλισθοῦν τά κεκτημένα συνταγματικά του δικαιώματα. Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νά διατηρήση τόν κατά τό Σύνταγμα καί τίς Ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀρθόδοξον ὁμολογιακόν καί ὄχι θρησκειολογικόν – συγκρητιστικόν χαρακτῆρα καί νά ἐκτυπωθοῦν βιβλία ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ὁμολογίας καί διδασκαλίας.

Ἀλλά καί τά ἐθνικά μας ζητήματα, σοβαρά καί ἐπείγοντα νά διευθετηθοῦν μέ προσευχή καί μετάνοια. Τό Μακεδονικό ζήτημα, καθώς διευθετήθηκε χωρίς τήν συγκατάθεσι τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατέστη ἀκανθῶδες μέ ἀπρόβλεπτες διαστάσεις, ἀφοῦ οἱ βόρειοι γείτονες μας προσοικειώνονται προκλητικά καί ἀνερυθρίαστα τό ὄνομα Μακεδονία μέ ὅ,τι αὐτό συνεπάγεται. Τό μεταναστευτικό ζήτημα, καθώς ρεύματα μεταναστῶν κατακλύζουν τήν Ἑλληνική μας πρωτεύουσα καί τά νησιά μας μέ κίνδυνο ἀλλοιώσεως τοῦ πληθυσμοῦ καί τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παραδόσεως τοῦ τόπου μας. Καί τό δημογραφικό πρόβλημα εἶναι ἀρκούντως ἀνησυχητικό, διότι, ἐνῷ συρρικνώνεται διαρκῶς ὁ ἑλληνικός πληθυσμός μέ τίς 300 καί πλέον χιλιάδες ἐκτρώσεις τό χρόνο, πληθύνεται τό μεταναστευτικό στοιχεῖο μέ ἀλματώδη πρόοδο.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,
Ἡ τεσσαρακονθήμερη ἱερή περίοδος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί οἱ ἅγιες ἡμέρες τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Ἑβδομάδος εἶναι ἕνα πνευματικό σκάμμα μπροστά μας καί μία πρόκλησις καί πρόσκλησις διά τά πνευματικά ἀγωνίσματα τῆς διπλῆς νηστείας, σωματικῆς καί πνευματικῆς, τῆς μετανοίας καί τῶν πυκνῶν λατρευτικῶν εὐκαιριῶν (Κατανυκτικοί Ἑσπερινοί, Μεγάλα Ἀπόδειπνα, Ἀκολουθίες Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, Ἀκολουθίες Χαιρετισμῶν καί Κατανυκτικές Θεῖες Λειτουργίες τοῦ Σαββάτου καί τῆς Κυριακῆς). Ὅλα ὁμιλοῦν διά τόν Θεόν, διά τήν ἄσκησι τῆς νηστείας, διά τήν καλλιέργεια τοῦ πνευματικοῦ κλίματος τῆς μετανοίας, διά τήν μυστηριακήν ἕνωσιν τοῦ Χριστιανοῦ μέ τόν Θεῖο Δημιουργό του, διά τόν ἁγιασμό καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία μας.

Τό Ἐξομολογητήριο τοῦ Πνευματικοῦ μας Πατέρα, τό πνευματικό αὐτό λιμάνι, μᾶς προσμένει διά νά μᾶς ξεκουράσῃ καί ἀναπαύσῃ πνευματικά. Τά ἔπαθλα τοῦ πνευματικοῦ μας ἀγῶνα καί οἱ στέφανοι μᾶς ἀναμένουν.
Εὐχόμενος δέ ἀπό καρδίας εἰς ὅλους σας καί ὅλο τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας τήν ποθητή καί εὐλογημένη μετάνοια καί τήν κατά Θεόν πνευματική καρποφορία, καθώς ἐπίσης καί «προκοπήν βίου καί πίστεως καί συνέσεως πνευματικῆς», διατελῶ.